

Kendini Anlatamayan Şiirler 1

– ADEM EFİLOĞLU · 26 Ekim 2021

Gözlerimi masivaya asmıştım
Hışımınla çekip aldım
İrislerine şimşekler ısmarlayıp
Ecelimi tuttum yakasından
Yeminle hiç ağlamadım...

Sabrımı tevekkülle boyayıp
Bir beyaz güle kanadım
Solumu sevdiklerime bırakırken
Yolumu Allah'a adadım...

Sırrımı ele verme demiştim
Sevmekle mükellef yüreğimizin
Sadakat testinde
Niyetim kadar teveccüh etti sabır
Şükür
Ölmeden sırda vermedik
Serde ...

Sabahların uçurumlarında
Kendini aşmak istiyordum
Heyecanından yerinde durmadı yüreğim
Kaç intihar girişimi denerken parmaklarım
Göze alamadı tutsaklığını...

Biliyorum
Hayat hep zor yanıla sınıyor bizi
Besbelli her feryadın
Ayaklarımıza pranga vuracağı
Gel uyandırma düşlerimizi...

Kendinden geçmeden önce
Islak dudaklarımda fısıldar şiirler
Biraz mahmur
Biraz mağrur

Böyle geçip gitmekte seneler
Şiirlerimse hep vurgun...

Al geçmiş bütün zamanları
Bırakma artık beni
Gözleri gökkuşığı kadın...

Âdem Efiloğlu